

THE MARRIAGE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: ZEWAC

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ez qet ji bo qaliban nehatim çêkirin. Ne di jidayikbûnê de, ne di 61 saliyê de. Ramanên min her tim di xetêke rast de ber bi kiryarê ve meşiyane, û çî peyvên ku li paş man tenê wek dengvedan sax man — dengê, tevgerek, bêdengiyek ku ji hevokê bêtir digot.

Û ew dest pê kir gava min li cotên destpêka salên 1900an temaşê kir. Zewacên xurt, jiyanên dirêj, û xiyaretên ku bi felsefeya herî kevn a ku qet hatiye dahênan dihatin birêvebirin: ya ku dil nebîne, çav pê naêşe. Wê demê xiyaret veberhênanêke malbatî bû. Zarok berhemê alî bûn, kar çarenûs bû, û dawet tenê lêçûna rastîn bûn — zerfan heqê şahiyê didan, yê mayî li ser stûyê cotê bû. Mirov dibêjin ji ber ku televizyon tune bû. Ne bernameyên axaftinê. Ne tiştên ku bala mirov belav dikin. Tenê xwarin, nêzîkatî, û rastiya seretayî ya mirovbûnê.

Îcar min çî kir? Min dest bi zewicînê kir. Li her derê.

Polonya, 1985. Qonaxa berî dawetê şaheserek bû: wê her tişt dida te, merivan tu dipêristî, û herkes dikeniya ji ber ku dizanibûn ku piştî merasîmê... tu yê ji bo 50 salên pêş de bi tena serê xwe bimînî.

Û ji ber ku ez heşt salan di dibistaneke şevînî ya katolîk de mezin bûbûm, min li ser du qonaxan îsrar kir: pêşî rêûresma giyanî, paşê kaxezên qanûnî. Gelek paşê. Pir dereng. Bi rastî... qet.

Di navbera 1985 û 1992an de, cîhanê bawer dikir ku ez hema sê caran zewicîme. Rêûresm bêkêmasî bûn. Beşa qanûnî? Ez her tim «ne amade» bûm.

Paşê jiyanê kir ya ku jiyan her tim dike: jinek ji min re şand ku sed metre dûrî mala min dijiya. Wê pergala şikand. Ew bi min re zewicî, bi wê baweriyê ku ev

ramana min bû. Min hişt ku ew wisa bawer bike. Ji ber ku têkçûna li hember wê wek tekane serkeftina rastîn dihat. Encam: sê zarok, sê û sê sal zewac.

Lê çîrok li wir naqede. Di navbera 1995 û 2015an de, min li çar aliyê cîhanê yazdeh zewacên sembolîk ên din berhev kirin. Heman rêûresm, heman sêhr, heman revîn. Mirovan ji min bawer nekir. Hîn jî bawer nakin.

Û rojekê min tişteki sade fêm kir: min nikaribû bi hemû jinên li ser rûyê erdê re bizewicim. Min nikaribû hemûyan li cem xwe bihêlim. Lê min dikaribû kêliyan li cem xwe bihêlim. Yek bi yek. Ji ber ku jin — hemû jî — her tim ji me mêran bilindtir bûne.

Û ez hîn li vir im, hîn hewl didim wan bi dest bixim, kêliyek bi kêliyekê. Ji ber ku ev tekane zewac e ku ez qet bi dilsozî jê bawer kirime.

Nando